

תיקוני עירובין

גלוון שאלות הלכתיות

המתחדשות מדי שבוע בבדיקה העירובים השכונתיים

גלוון מס' 391
שבט תשפ"ד

רכישת הארץ להקמת עירוב עצמי, ובחלת הדגמה

הערכה החדשה ניתנת לרבייה, ולהקמה עצמית. עלות כל ערכה היא כמו מאות שקלים בלבד, לפי כמה העמודים הנדרשים [100] שקל לכל עומך]. וכמוון תלוי איזה גודל שטח רצימן להكيف, ואיזה גובה עמודים רצימן לעשות. וזה תלוי אם מועד מקום שעוברים בו רכבים, או רק אנשים, או עברו פירצה שלא עוברים בה ורק צירע לעשות צורת הפתח, שאפשר לעשות אותה נוכח.

郎 gal פיתוח הערכה ערכנו שייעור הדגמה של צורת ההתקנה הקלה וה邏邏 הירוב, עם הסברים פרקטיים כיצד להרכיב אותה בקלות בשיטה, עם המועלות והפתרונות שיש בה, עם הפרטים הלכתיים שבשיטתה העירוב במתוכנות זו. למונינים בשיעור ההדרכה, ניתן לשולח בקשה במיל' של מזכירות מוקד העירוב :

A05484833220@GMAIL.COM

מתחם איזוז מוחוץ לישוב גם המטללים צריים לסדר עירוב

בשבעו האחרון נתקבשו לסדר עירוב באחד מהמלונות הסמוכים לים המלח, לצורך קבוצה של בחורים מישיבת מיר, שהגיעו מטעם ישיבתם. במקרה זה לא מדובר בעניין של הידור לעשות עירוב, אלא בדבר של הכרח ממש. כיוון שבמקומות הזה אין שום עירוב כלל, והבחורים מצאים בהרבה בניינים ובנינים נפרדים, שאפשר להם לא יציאו יעיברו שם חוץ ממקום.

יש שהורגלו בתוך הערים הגדולות שהם מטללים למרות שכיריהם אינם מטללים, ומתווך כך מגעים להבנה שלהם מוטר לטלטל גם כשאחים אומרים שאין עירוב, ואפילו במקרים מסוימים יש עירוב כשר והמחמיר תבואה עליי ברכה, ובזהotros אונסם או בחורים בוחרים להקל. אבל במקרים כהו שאין עירוב כלל, ודאי שלכלום אסור לטלטל. כמו כן יש כוון לא מעט ישובים שאין בהם עירוב כשר, וכך עשויו פעם עירוב אם מאי משבוד כל שביעו ברור שהעירוב נפסל בתוך זמן קצר. מתוך יישובים אלו יש כמה שיש בהם ששפות מוסדות חרדים, ומאות אנשים באים ואינם ידועים שאסרו לטלטל ברחובותיהם [אם אינה מוקפת גדר כשרה בפני עצמה]. בינוויים המשכרים מספר משפחה פלונית ישיבה פלונית כאן, וכל אחד סומר על הראותו שקדם לו שמסתמא הוא לא היה מגע בשי עירוב, ובאמת הראותו לא בדק, או נזכר ברגע האחרון, ואולי באמת הוא אכן עשה משהו אבל זה היה זמני ומוקר ונאר. ובאים אחריו נכסלים בחילול שבת עשרות פעמים רח'.

במרקם שורצים לסמוך על מי שהיה לפניו, שמסתבר שהוא דאג לסדר עירוב, חובה להתקשר אליו ולשמעו מה הוא עשה,ఆיזה שטח זה כולל, ומה צריך לבדוק אם הוא עדין תקין וקיים ראוי, ולתקן את מה צריך תיקון.

מדוע פשوط שאין לסמוך על דברי המשכיר שעשוו עירוב

לסיום, ונוסף ונשאל, אם המשכיר אמור שבשבוע הקודם סדרו עירוב, מדוע לאנסמוך על דבריו, האם המשכרי אין נאמנות כלל. ואמנם בנסיבות הרבה הוא עצמן אינו שומר שבת, והה שפט שהחושד על הדבר אינו נאמן להעדי אליו. אבל אם המשכיר כן שומר שבת, לפחות במרקם אלו למה לא להאמין לו. והתשובה פשוטה מאד, שכל מי שעשה פעם עירוב כזה לשבת נפש, יודע לענות. דבר ראשון, עירוב שנעשה לקבוצה לשבת אחת, עושם אותו סמוך לשבת באופן שאין מחייב לימים הבאים, כגון שעושים צורת הפתח נוכח, וכך רב שיבورو ביום החול יקיע את החוטו. ורשותם שקוברים עם איזקונים, שגם הם יכולים לזרז, וגם לפעמים עובדי המלון מסלקיים אותם כי זה מפערם להם ככל פירושים אחרים. וכן מקומות שסוגרים שער מוסים ונעלמים אותו מימי ח' כל' פ' מהדרים אחרים. וכשבאים ארוחים אחרים הוא שואר פתיה א' נכוון שעשוו בשבל עירוב שבת, ויגשו עליו שלא יקרע. ויראו שכל הלחנים נמצאים במקומות. ויסגורו את השערים שצורך לסגור. ואת זה המשכיר לא אומו, כי הוא באמת לא ידע מה ואיך עשו. [ויתר גרווע כשהוא יידע רק חלק מהדברים, וחושב שיודע הכל].

ערכה חדשה להקמת עירוב עם עמודים בשיטה

בשורה חדשה לעולם העירובים, עם פיתוח ערכה חדשה להתקנת עירובים זמינים, גם במקרים שאין אפשרות לחברת החוטים לעמודי חשמל קיימים. בערכה זו ניתן להעמיד בלבד עמודים מברזל, בוצרה יציבה, וגם ניתן לפרוק ולהעברה למקום הצורך, בלי צורך בכליים מיוחדים.

הפרטון המשוכלל מופיע כתה לאחר שנים של נסיבות וריעונות מגונים, על מנת לעשות דבר שיש בו הרבה אפשרויות, ופתרונותים שמאפשרים להרכיב עירוב בקלות, במגוון תנאים, יחד עם עמידה בתנאי החשורת שיטה, יחד עם הלהבות המורכבות, שלא יהיה בה מכשול ח'.

כמה העמודים בערכה ניתן לאותו מקום. וכך גם גובה העמודים ניתן להרכיב גדול בתנאי שיטה, גם למעברם למשאיות ואוטובוסים. וכך אפשר להקים עירוב גדול בתנאי שיטה מגונים, תוך זמן קצר. דבר זה נותן תחילה לערכה הצבאיות שאינה ניתנת לשימוש לאזרוח המעויןיה בה, וגם לא נותנים לרכוש או לייצר אותה בלבד, וגם כתה היא חסורה במילאי גם אצלם והם משתמשים באיתוריהם שונים.

בנוסף לאפשרות להציג ערכה, במדההה זו יש מעילות מסימיות וחידוש של ראשיה העמודים התקניים. אחת מהבעיות שהו במודים זמינים היא, שצריך

لتיקו את העמודים באדמה, ובשביל זה כפיש או אבן לדפוק עליהם מלמעלה עם דבר כבד [פיטש או אבן גדולה], ואם יש בראש העמוד ואו כל וו שמיעוד לקשרות החוט, אי אפשר לדפוק על ראשו, כדי שלא ישבור את הוו. לכן הוי משאיים את הצינור ללא ראש, ועשוי עד קליפס שמקניםים אחר כך באש העמוד ומשחילים בו את החוט בצדזה לא הוי יכולם למתווח את החוט כל כך מחשש שהקליפס יברוח החוצה, ואם החוט היה נקרע הוי ציצים להוריד את העמוד ולהקיס את החוט בקליפס ולחזור שוב. כמו כן כאשר הקליפס לא היה תפוס עם לחץ חזק, או שהיתה רוח חזקה כפי שמצוין באזורי פתווחים והיא מדנדת את החוט, היו מקרים שהחוט נפל באמצע שבת.

לעומת זאת בתוך הערכה החדשה עשונו רוח עם ו שאפשר להתקין את החוט ולהניחו על העמוד בלי להוריד את העמוד או לטפס אל ראשו, ורק מניחים עט מקל כמו בעמודי עירוב רגילים, וקורשים למטה. ובכל זאת הראש ניתן לשילפה מהצינור של העמוד, ואז אפשר לדפוק להכניס את העמוד לאדמה. כמו כן בזיהור עבו מקרים שצורך עמוד גבוה, או אדמה קשה.]

cashot ha'iruv shnitin la'agiv be'umodim b'levad

יש לציין שהערכה זו מיועדת להתקנת העירוב ברמה הבסיסית, כפי שעושים בעיובים כליליים, ואיה תחילף לעירוב מהודר שמקפידים שהו בו לחאים לכל עמוד. כמו כן סביר להניח שלא ניתן לתקוע באדמה באופן שההמוד יהיה ישר ממש גם לאחר מתייחת החוט, אלא כפי המתקנות של העירובים העירוניים שמקילים בעמוד נטה מעט, ומישרחה לעשות עירוב שכונתי מהודר, יכול להשתמש בערכה אחרת שיכירנו לפני שנתנים, שהיא יש לחאים נידים, לא عمדיים, והיא יכולה לעמוד ברמות עירוב מהודר [כאשר עושים לפיה הכללים]. אלא שבעריכה של הלחנים יצא שהחות בגובה נמוך, וזה מתאים רק לsegor ולבסוף ולכדום, ולכדום את הלחין תחתיו בדקוקן. [או בערוכה החדש של העמודים, אפשר לעשות את הלחין תחתיו בדקוקן]. משא"כ בערוכה השני חוט לבניין ועמוד חשמל וכדום, וגם מועד גבוה, על ידי הרכבת שני חלקים זה על זה, ויש לצורך כך חלק מיום שמיועד להרכבה כלה.

תוך העמוד. וכותב החזו"א ו"ל, "ו"צ"ל דכיוון דניכר שהוא המשך קני המזווה, לא השיב קנה על גיבקה". דהינו שאם ניכר לוי הזרה שהמשקוף מוחבר מהצד, זה פסול, למרות שיש חיבור מאותו חומר. לפ"ז נראה שהකשות הנ"ל שניכר עליהם שהם מחוברות מהצד, ולא מעלה, אין להזכיר אותן לצו"פ' לכ"ע, וענין זה.

עמודים שטוחים להלול הפתחה ולא לצד

לעומת זאת, היה פתח אחד קטן ביציאה מהמתחים אל ים המלח, ושם היו כבר שני עמודי עץ ששמשו עשה לפניו בשנה שעברה, והם היו ישרים חוץ מדבר אחד שהumatדים נטו לכיוון חלל הפתחה, מחמת מותחית החות. בדבר זה כתב החזו"א (ס"י ע"א ס"ק י"א) שיש להזכיר אותן כאשר המשקוף ישב על העמודים ממש ונוגע בהם, כעין צורת הפתחה ככיפה. [יש להזכיר האם זה תלי במחוליקת של כיפה מעוגלת הנ"ל, ומה היישוב לדעת הרמ"ש שצרכר ברגליה גובה י"שר לפניו שמתעגל, ואכם"]. וכך מורים הרבנים להלכה. אך במקומות זה הכרנו את צורת הפתחה כמהות שהיא. [בנוסף לכך שגם העומד מושבה על הפרוז בפחות מי אמות, ללא דין בקיעת רבבי].

הנתה העירוב במטבח שישי באמצע או של שיש קבוע

שבועה זה התקיים שיעור בכלול של הגאון רבי יוסף רופרט שליט"א, לאחר שערחות אברכי הכלול למדו בעין סוגיות של דיני עירוב חזרות ושכירות רשות מגוי ומומר, בקשרו לשימושן איך מקימיים היום את החלק המשעי של דין דין אלו. בשיעור זה העמדנו על פרוט הדיני, ייחד עם שיטתם לב לשורות שאלות הלכתיות שמדוברותanganים שעושים עירובים, בפרט אלו שעושים לעצםם בבןין או בחצר, שביהם יש הרבה שאלות של התמודדות עם מצבים שאינם סטנדרטיים. נזכיר כאן שאלת אחת מתוכם.

אדם שהגיע לשבת לדירה אלגנטית, שיש בה מטבח גדול, כאשר עמלים על ארבעה מטרים, והוא רוצה להניא בו את הפתח של העירוב שעשה, אך שם לב שבאמצע המטבח יש בעין שלוחן קבוע משיש [שנקרא "אַיְלָה"], והשולחן נמצא במרכו החדר, כיוון שצורך להניא את הפתח בחרדר שיש בו ארבע אמות (שיע"ס י"ש ס"ג), האם זה מגע משעת החדר, שככלול כתעת אין בו ארבע אמות פנויים. יסוד השאלה מtabבוס על הזרה של מון הגאות קניםcki יצ"ל (שונה הלכות סי' שס"ו סעיף ט"ז) ע"פ דברי החזו"א (ס"י ק"ח כ"ה עד), שכתב לגבי שיעור בית להתחביב במצויה, לשיעור בית לתהום שבת להתערב עם העיר. שאמם יש בבית הגאות שארונות מטבח שאין קבוקים בקירות, ממעיטים משתח החדר. ולפ"ז כתוב הגאות שארונות מטבח שאין קבוקים בקירות, ממעיטים משתח החדר. ואעפ"פ שימושים בהם לצורך הדירה, מ"מ בשלבי שיחשב בית צרך שהיה בחדר הזה שטח פניו של ד' אמות, [ולכאן סבר שטהעם הוא שהיה ראי לגור בו, והינו כפי שלומדים שיעור זה בגמי] (עירובין ד' נא. ומשנ"ב סי' שצ"ז ס"ק א') כדי פישוט דיו ורגליין. לפ"ז הוא הדין במטבח שיש בו אי, הרי אין מקום פניו באורך ורוחב ד' אמות. או שמא יש להתריר כיון שיש הרבה שטח מסביב, והאי הוא דבר קטן, אולי הוא טפל לחדר הגודל, ונקרוא בית שיש בו ד' עד ד' אמות. אך אברכי הכלול טענו שגן במרקחה של החזו"א בבית החירות היה הרבה מקום סביר למוכנות, ורק לא היו ד' עד ד' פנוים בריבוע, והחו"א סבר שלא מתחשבים בצדדים, כי זה נקרא בית צר ואורך, שנחلكו בו הראשונים, ולהלכה אין לצרך את האורך במקומם הרוחב, אלא צרך ד' אמות בריבוע (משנ"ב סי' שס"ו ס"ק י"ב, וחזו"א שם), א"כ במטבח עם אי שלא נשאר ד' עד ד' אמות ביריבוע, יש להחמיר לכתילה שלא יניח בו את העירוב, אלא יניח בחדר אחר.

דורשים מתנדבים להגאת העלונים שייצאו לאור, מטעויות דפוס שנפל בעריכת הדברים. לקרהת הגlion הארביעי מאות, והשלמת עשר שנים להוצאת "תיקוני עירובין" בסיניית דשמייה. נערכים להזאתת הגlionות בספר מכור, לתועלת הלומדים שיוכלו לעיין במשמעותו והנדיזים וההלך המבווארות בגלגולות אלו. כפי שתנטבקו מהציבור פעמים רבות מי נשאו ליבו אל המלאכה, לעבור על כמות מסוימת של גלגולות, לזכות את הרבים, שיפונה בהתקדם למוקד הטלפון. למעוניינים דרוש סטיון בהבנה טוביה בהגאה.

בברכת זכות הרבים לכל המסייעים

הודעה השובה לעירובים השכונתיים

לרגל המצח של המלחמה שלא מכנים עובדים פלטינים מהשתחווים, ובמקומם מנסים להביא לארץ עובדים זרים מדינות אחרות, וכבר התחלו להגיא מסרילקה והודו ועוד ארצות, יש לעורר על החשש מדירות שייהו מושכחות לגויים בתוככי השכונות החרדיות.

הדבר הזה השתנה דוקא עשייה, כיון שעכשיו הרבה מהעובדים היו ערבים שחוזרים כל ערבי לכפרים שלהם, ולא היו נशרים ע"פ חוק, אך כתעת שם גוים שמחפשים לגורם הוהיויות, מסתבר שהם יגورو גם ביחידות שמצוות במיוחד בבניים חרדיים, יש חשש גדול מהם יפסלו את העירובים. השבעה כבר הגיע למועדן של עובדי סרילקה בתוך אזור הרדי. יעד הציבור ויעורר את המשכרים להודיע לפני הכנסת גויים, כדי שיישו אותם את הפטرون ההלכתה. [זאת מלבד הענין שלא להזכיר לגווי בארץ ישראל. וכן ח"ז"ל רצוי שads לא יגור בשכונות עם גוי, כמפורט בגמי עירובין (דף ס"ב)].

הוא רק מעיד שעשו, אבל איןנו מעיד על כל הנסיבות. א"כ בחודאי שלא שיר להתריר ע"פ דבריו. דבר שני, בהרבה מקרים לא מקרים בתוך המתחמים [אם אין לו גדרות מכל הצדדים], אלא עושים צורת הפתחה להקיף ורק שטח מצומצם בתוך המתחם, ומילא יש צורך לדעת על איזה שטח היה עירוב, ועל איזה שטח לא עשו עירוב. וגם זה המשיכר לא אמר לנו, ולכן לא שיר להתריר על פי דבריו, כי חוץ מה להגיד שהיא עירוב, הוא לא נותן את הפרטים ההלכתיים הנדרשים כדי לפפק על הנסיבות של העירוב.

שיימל לנו העירוב נסתיים בתחת הwatershed

הברחה לכל הבאים לאירוע אחרי שעשו בו עירוב

גם למתחמים הנ"ל, נזכיר כאן שהמשיכר אמר שיש לו創ת ארבע שבתות שמשיכר לחודם, והוא שמה שיכל להגיד להם שהישיבה סיירה עירוב. אבל האמת היא שיש שם שלושה מקומות שהחותם נורו, שאים ורכב וגליל בדאי אותו, אבל אם יכנס אוטובוס של מטיילים או משאית של פינוי אשפפה, הוא יארנו חות אחד מונו בצד, ולא קשו, מושש שתו רומיים שיש עד שבת הא יקרע, והגע משםבו במיחוד ביום שיש לקשרו אותן. לאור הדברים, אנו מבהירים לכולם, גם על המתחם ההוא, וגם על מתחמים אחרים. בין על מה שעשיהם מטעמי, ובין מה שעשיהם אחרים – אף פעם לא שמעה שבעו שבער או לסמו רעל מה שמעה שבת ע"ל הדבָּה. קודם לכן, אלא רק אם מדברים עם מי שעשה את העירוב ושומוים ממנה את כל הפרטים ההלכתיים, בודקים מה שצרכו, מתקנים וסוגרים מה שצרכו. ואם לא עושים כן, יש הרבה מקרים שמתברר שהבאים עשוות בני משפחה חרדים, לחיל שבת לא ידיעתם רח' ל. ויתן ה' שלא ניכשל ולא נכשל.

באיזה אופן שער מצורה קשوت כסדר לצזה"פ מדין ביצה

בעשיתי העירוב היו גם כמה נדונים ההלכתיים, מה כשר ומה פסול. נזכיר כאן שאלה אחת חזרה שהיתה בכניסה למתחם. בפתח הראשי היו קששות מאבן לכל רוחב החדר. במבטו ונראה נהרשה קששות האלו כשרות להיחס צורת הפתחה דין זה מוכרך בגמי ובושא"ע (ס"י שס"ב ב"ב) צורת הפתחה העשויה ככיפה כשרה, אם יש בוגליה וגבה י' תפחים לפני שמתחיל להתעלג. אבל נחלהו הראשונים בזיה, דעת הריטב"א (ערוביין ד' אי) שהכיפה כשרה רק כאשר מעלה יש מילוי, כגון קיר, שיש אפשרות לראות בו קו שיר של משקוף מצע לדין, אבל כיפה מעוגלת שיש בה רק עיגול, אינה כשרה, כי המשקוף חייב שהיה קו שיר מעמוד לעמוד. וכ"כ התו"ש שבת, הפמ"ג ועוד אחרים. אבל ברמ"ב בהלכות מזווה שגים עיגול בלבד כשר, והחו"א (ס"י ע"א ס"ק ג') נקט בשיטה זו להקל ולמעשה אין כ"כ הוראה למעשה בענין זה, כיוון שזה לא שכיח, ובשביל שיהי עירוב מחדך ראיי להחמיר.

דין צורתה והמתוחה בפתחה והמתוחה

ולעשות צורת הפתחה אחרת עם משקוף ישר. אבל אחד מஹוסקים בעירוב שראה את זה, שם כל לשינוי מוסים, וטعن שהקשות האלו פסולות מעיקר הדין. אם מתבוננים בתמונה ראים שיש קשחת אחת גדולה ומשני צדיה קשותות קטנות, יפה שהעיגול הعلין ישב מעל העמודים שbezatz, וצורתה הבניה היא שהקשת הגדולה היא מעוגלת, אבל בקשת הקטנה שבצד, רק צד יושב על העמוד, משא"כ הצד השני שמייחד מחדך ראיי להחמיר וללא נמצאו מעל העמוד. וא"כ זה צורת הפתחה אחרת עם משקוף ישר.

קשת הקשתה מגיעה רק ליד הרשות

האם אפשר להחשיב את החיבור מהצד ליחידה אחת עם העמוד, משא"כ הצד השני שמייחד רק קשת הגדולה רק נמצאו מחדך של העמוד, ולא נמצאו מעל העמוד. וא"כ זה צורת הפתחה מהצד והוא פסול. אך יש שטוננו שכיוון שהכל זה בנין אחד של אבני, לא שיר לומר זהה מהצד, כי הכל הדבר אחד, וגם הקשותות שבצד נהשבות מעל העמודים. והנה המקור שדבר אחד נחשב מעל העמודים, הוא בדבי החזו"א (ס"י ע"א ס"ק ח') שכתב ז"ל, אי באממת נעשה מאבירם גם קני המזווה גם קנה העליון, שפרק חשב על גבון אף שאפשר לחשב את קני המזווה כעליהם עד למעליה, וקנה העליון בינהו, כמו שזכה כיפה שהקשתה שבצד, רק צד יושב על עם הקנה על גבון או בינוי. עכ"ל, מבוואר שגדם דבר שמורכב מאבני קטנות, נחשב ייחידה אחת והוא כוש.

אבל החיבור ג"כ שמייחד רק קשת הגדולה רק נמצאו מחדך של המשקוף אל העמוד, שמייחד ג"כ היה כשר, שהרי זה החיבור והמשקוף של המשקוף אל שנכנים לתוך העמוד, ג"כ היה כשר, שהרי זה החיבור והמשקוף של המשקוף אל